

Celobert

Revista singular, local i de país

- PUIGCERDÀ
- OLOT
- LLANÇÀ
- PORT DE LA SELVA
- ROSES
- FIGUERES
- BANYOLES
- L'ESCALA
- L'ESTARTIT
- TORROELLA DE MONTGRÍ
- PALS
- GIRONA
- CALDES DE MALAVELLA
- PALAMÓS
- PLATJA D'ARO
- CALONGE - SANT ANTONI
- SANT FELIU DE GUÍXOLS
- S'AGARÓ
- SANTA CRISTINA D'ARO
- BLANES

La 1a xarxa immobiliària de Girona

30

Anys de trajectòria

20

Oficines

Gi

Referents a la Costa Brava i Girona

+ de 1.100

Habitatges de lloguer

+ de 2.000

Habitatges en venda

Acrobàcies a cel obert, 1980

Maria Comas Moré

De la petitesa de la quotidianitat enfront de la immensitat del blau

Competició de vol acrobàtic amb avionetes cessna a l'Aeròdrom de la Cerdanya entre pilots de Sabadell, Girona, Cerdanya i Muret (França). Maria Comas retrata en aquesta obra dos dels aeroplans que, com joguines de fireta, omplen anecdòticament l'espai amb un teló de fons bicromàtic. Les muntanyes retallen l'atzur en un joc de llums en el que el cel, un espai obert inacapable, n'esdevé el protagonista.

*Una llengua no mor
perquè els que no la
saben no l'aprenen,
una llengua mor
perquè els que la saben
no la parlen*

Concurs

Ets un apassionat de la fotografia? T'agradaria veure la teva instantània a la nostra portada? Ara és el teu moment. Agafa la càmera i participa!

Envia'ns la proposta a info@celobert.cat seguint els requisits que t'expliquem a continuació, i si és una de les seleccionades serà publicada a la portada de la revista **Celobert**.

Requisits

1. Temàtica: Celobert
2. Format vertical
3. Resolució 300 ppp
4. Explicació de la fotografia (450 caràcters màx.)
5. Títol de la fotografia
6. Nom i cognoms de l'autor
7. Web o xarxes socials de l'autor

Bases

1. Les persones participants assumeixen l'autoria i originalitat de la fotografia, així com cedeixen gratuïtament la seva obra, perquè, en cas de ser seleccionada, sigui publicada a la portada de la revista **Celobert**. Aquesta es posarà en contacte via e-mail amb l'autor seleccionat prèviament a la seva publicació.
2. L'enviament de la proposta implica l'acceptació d'aquestes bases.

De l'editor 4

La cultura després de la Covid 19

Valor afegit 5

Quim Torra i la defensa dels drets civils

Vila de Blanes 6

Crònica de la vida quotidiana

Vila de Lloret 12

Crònica de la vida quotidiana
Digui, digui

Medi ambient 16

Parlem amb els fotògrafs
OceanCats

Vila de Tossa 21

Crònica de la vida quotidiana

Temps d'art 23

Montse Fando, *Urban sketcher*

Cavil·lacions 27

L'enèssim senyal, II

Va de llibres 28

Premis literaris

El paper amb el qual confeccionem el **Celobert** prové d'explotacions forestals sostenibles i per a la seva producció s'han seguit els més estrictes controls mediambientals.

Els lectors de **Celobert** que ho vulgueu, podeu demanar que us fem arribar la revista en format pdf a info@celobert.cat

La cultura després de la Covid19

Editor i director Lluís Amat
639 082 976 | info@celobert.cat**Patrocinadors**Comptem amb el suport dels
anunciant d'aquesta edició**Disseny gràfic i maquetació**

Maria Àngels Maresma

Col·laboradors Aitor Roger, Alba Lupiáñez,
Guifré Ripoll, Marina Garcia Carbonell,
Maria Joancomartí, Jaume Planas,
Maia Kanaan, Pol Ginesta, Olga Casado,
Joan Cabarrocas i Maximià de Bonós**Convidats**Teresa Costa-Gramunt, Víctor Catalan,
Ass. Obreria Sant Isidre (Tossa),
Josep Borrell, Joan Domènech Moner**Fotos**M. Assumpció Comas, Tomàs Solà,
Arxius Municipals i Ajuntament
de Blanes, Lloret i Tossa**Il·lustracions**

Joan Antoni Poch

Consell lingüístic

Anna Camps i Puig

Dipòsit legalGI-1121-2003 Cap part d'aquesta
publicació pot ser reproduïda o difosa
per cap mitjà sense permís de l'editor

El coronavirus ha posat al descobert l'entramat social que ens relliga i ens ha fet adonar que tots, països i persones, estem interconnectats. L'aparició de noves apps per generar dades col·lectivament és un dels signes del temps, però no ens ha de fer oblidar que abans de la pandèmia ja coneixíem aplicacions de ciència ciutadana que permetien col·leccionar i compartir informació de manera mancomunada.

En aquest nou escenari, la cultura ha de jugar un paper essencial, ja que pot ajudar a vertebrar i donar sentit a accions col·lectives que seran imprescindibles per crear un nou relat de formes de vida més sostenibles i que no s'haurien d'imposar només des dels governs amb mesures autoritàries que anul·len el dret a la privacitat. Cal que la cultura es posi al servei de la ciutadania.

Vivim en una economia de l'atenció. El confinament ha multiplicat i concentrat l'atenció. Les audiències dels mitjans de comunicació i les subscripcions a les plataformes digitals s'han disparat. És com si la concentració i l'energia que normalment esmercem a l'hora de treballar l'haguéssim abocat de sobte en propostes d'oci i cultura. Anem entenent el paper primordial que té la cultura en les nostres vides, una font d'alimentació que ens sosté i que entre tots hem de preservar, però no en podem gaudir sense tenir present que el cost que la pandèmia tindrà pel teixit cultural és ara per ara incalculable i serà devastador.

Ningú pot qüestionar ara mateix la urgència i la necessitat de rescatar la cultura amb fons públics, però també em pregunto quin serà el preu que pagaran els artistes per aquest rescat. Una cultura subvencionada corre el risc de tornar-se submissa, un art controlat o salvat per l'estat no és art. Ens haurem de fer preguntes radicals. Quina és la funció de l'art? De què serveix la cultura?

Ara el desig de qualsevol treballador o empresari cultural és tornar a la normalitat al més aviat possible, però tal vegada

La cultura l'hem
de pagar entre
tots si volem
creadors lliures

ja no és possible ni desitjable tornar-hi, perquè la normalitat que teníem no serà viable, ni tan sols normal. És més, la missió de l'artista consistirà a desafiar la noció de normalitat i qüestionar-la.

Com sempre, la creació cultural haurà de ser radicalment gratuïta per ser lliure. Gratuïta no vol dir que no s'hagi de cobrar, sinó que ha de ser un acte de gratuïtat que no estigui al servei de cap tinglado. Constatem que l'argot neoliberal ja no serveix de res. L'emprenedor que es pensi que es podrà reinventar amb una subvencioneta s'equivocarà. No començarem de zero, però ens haurem de desprendre de superfluitats. Per fer viable qualsevol producció cultural, caldrà unir forces, compartir recursos, mancomunat projectes en lloc d'esperar que una subvenció ens garanteixi la salvació individual, que serà momentània i de poc recorregut. Ara més que mai necessitem gent que sàpiga de números i que s'estimin l'art i la cultura, no per retallar sinó per aixecar projectes amb solvència i rigor metodològic.

Pronostico que creixeran els marges i la contracultura. L'art no es pot conformar amb la caritat del govern de torn. La ballarem magra. El sector cultural patirà, hi haurà baixes i desercions. Sobreviuran els que sàpiguen adaptar-se, obrint un diàleg entre la cultura, l'art i l'educació. Necessitem noves lleis de mecenatge, mans generoses i també micromecenatges, perquè la cultura s'ha de sostenir col·lectivament. I per damunt de tot preservar el principi que la gratuïtat és una condició indispensable de l'art. I que aquesta gratuïtat l'hem de pagar entre tots si volem creadors lliures. ■

Teresa Costa-Gramunt,
escriptora i dissenyadora
d'exlibris

Quim Torra i la defensa dels drets civils

“Si l'idealisme no és pràctic, no és res”

Al president Quim Torra l'ha destituït del seu càrrec de president de la Generalitat de Catalunya una justícia, l'espanyola, no només injusta, sinó corrupta. També de manera injusta, i vana, el president Torra ha estat qualificat d'activista en sentit pejoratiu des de l'inici del seu mandat. Tot s'ha aprofitat per denigrar la seva persona i trajectòria intel·lectual, si bé és evident que les paraules no s'aguanten sense les obres o exemples personals que les sostinguin. Si l'idealisme no és pràctic, no és res, i una filosofia, per més elevada que sigui, si no serveix per a la vida no serveix.

El president Quim Torra ha dit el que ha dit i ha fet el que ha fet, no hi ha hagut contradicció entre una cosa i l'altra. Just en aquest moment de dictar-se la sentència vergonyosa que l'inhabilita, però que en realitat l'honora, estic llegint la biografia d'un altre home íntegre: Thoreau. Biografia essencial, d'Antonio Casado da Rocha en la traducció catalana d'Alba Galí i Jaume Salvanyà, publicada per Angle Editorial.

Henry David Thoreau (1817-1862) no es va conformar a pensar, sinó que va viure el seu pensament, i és per això que se'l considera no només un escriptor d'altura, sinó sobretot un profeta de l'ecologia i l'ètica mediambiental, a més del fundador de la desobediència civil. Les idees de Thoreau van influir, i molt, en el pensament de Tolstoi, de Gandhi (Paul Auster diu que Gandhi no hauria existit sense Thoreau), i de Martin Luther King. Sens dubte intel·lectuals de nivell que han fet història a través del seu decidit i abrandat 'activisme'.

El president Quim Torra ha fet un pas endavant en la defensa dels drets humans i de la llibertat d'expressió

El president Quim Torra ha fet un pas endavant en la defensa dels drets humans i de la llibertat d'expressió. Amb el seu procedir, l'honorable i intel·lectual activista Quim Torra ha fet una defensa sostinguda dels nostres drets civils i, per tant, també, polítics, com a individus i com a col·lectiu. Un precedent que el vincula a un corrent humanista i cívic d'homes i dones coratjosos que creuen que un altre món és possible sense somiar truites, és a dir: fent-lo a través dels seus actes.

La República és un ideal proclamat que cal materialitzar i que, per tant, no hi ha acte gran ni petit que no sigui un maó útil en la seva construcció. Tenim bona memòria d'una primera pedra: el dia **1 d'octubre de 2017**. Des del primer dia, el president Quim Torra sempre ha tingut present el mandat democràtic que va sortir d'aquelles urnes defensades amb la passió que dona el desig de fer justa la llibertat d'un poble i la seva gent. Tant com un acte d'amor, de respecte i d'agraïment, la memòria és també un acte de justícia. ■

Celobert, opinions solvents!

El Mare Nostrum d'en Viñas

La mostra es titulava Mare Nostrum –el nom d'una de les seves barques– però s'acompanyava del subtítol “Entre Xarxes”, cap frase millor per definir la vida de l'Antonio

Aquesta mostra del veterà Antoni Viñas, que als seus 83 anys comptà amb l'ajuda d'un equip de col·laboradors, ens va sorprendre a tots per la qualitat del material i per claredat de la seva exposició. Es tractava d'una iniciativa que per damunt de tot volia ser didàctica i fer arribar a les persones no enteses com és el món de la pesca i els secrets dels seus arts. Es va poder visitar fins el 13 de setembre a la sala municipal Maria Luisa Garcia-Tornel del carrer Ample, però seria molt interessant que es tornés a repetir, perquè en la mesura que fos possible els escolars de Blanes també la visitessin en grups reduïts. Fer-ho acompanyats de les explicacions de l'Antonio Viñas és tot un regal i surts de la sala amb una motxilla plena de coneixements sobre el mar i la pesca.

També cridava l'atenció la bellesa de les fotografies penjades a les paret, amb retrats de vells pescadors, la majoria d'ells família de l'Antonio, com els seus pares – fotografiats per les fotògrafs Ros i Barnés – o el mateix Antonio, que cridava l'atenció de tots els turistes que es

paraven al moll, per visitar l'Aquàrium o esperant per pujar fins el Jardí Botànic Marimurtra. Tots li feien fotografies i algunes s'exposaven ara en un racó d'aquesta mostra. Uns quadres on apareixia immortalitzat l'Antonio pintat per alguns amics; les closques de sípia amb relleus pintats representant peixos i altres animals marins; els plànols de les arts que ha fet per diferents quillats; ormeigs de pesca; reproduccions en miniatura dels diferents arts; una llibreta de senyes antiga, ampolles folrades amb xarxa... Tot aquest material complementava el discurs expositiu d'una manera molt atractiva. La mostra es titulava Mare Nostrum – el nom d'una de les seves barques – però s'acompanyava del subtítol “Entre Xarxes”, cap frase millor per definir la vida de l'Antonio.

Gràcies a ell vam poder conèixer de primera mà un dels oficis mariners artesanals més antics, l'art d'apedaçar les xarxes, l'art de remendar. L'enhorabona a tota la família! ■ **Celobert**, redacció

Viñas a l'exposició
Mare Nostrum

Joel Ristol a l'exposició
Blanes, tan sols una història

El Blanes de Joel Ristol

Primer va fer aquarel·la i després acrílic, tot i que finalment s'ha decantat per l'oli.

El jove pintor blanenc Joel Ristol va néixer l'any 2000. La passió per l'art li neix *quan veig els dibuixos que feia el meu besavi, que era dissenyador de sabates. Quan veia aquells dibuixos i postals ja sabia que m'agradava dibuixar. I de seguida vaig anar a classes amb en Quico Ros.*

Primer va fer aquarel·la i després acrílic, tot i que finalment s'ha decantat per l'oli. Ha estudiat al col·legi Santa Maria, per després continuar el Batxillerat a l'Institut Vedruna de Malgrat. El podeu trobar a *La divina proporció*, el seu taller emplaçat al carrer dels valls, un racó de Blanes que ha protagonitzat una de les seves darreres creacions i que es va poder veure a l'exposició *Blanes, tan sols una història*. La mostra s'emplaçava a la Casa Saladrigas tot el mes d'agost i reunia vuit obres pictòriques, de mig i gran format, que reflectien indrets del Blanes passat. Segons Ristol, *un Blanes que tantes vegades ens han explicat les nostres mares i àvies, en moltes ocasions segurament un xic mitificat*

però alhora molt màgic. Aquests quadres volia que interpel·lessin al visitant "apel·lant als sentiments i records de les persones més pròximes a les escenes representades i conscienciant de la transformació a nivell paisatgístic i urbanístic."

La mostra presentava una comparativa entre les pintures, totes situades al Blanes del segle passat, i la corresponent fotografia actual. Seguint aquesta màxima, l'artista va utilitzar una sèrie de recursos pictòrics, com les taques als marges de les obres, un fet que podia remetre a la sensació d'una pintura inacabada. Tota la simbologia intentava transmetre la idea de l'inexorable pas del temps, *com tot s'acaba perdent, de la mateixa manera que les pintures es perden en les taques que les formen.*

■ **Celobert**, redacció

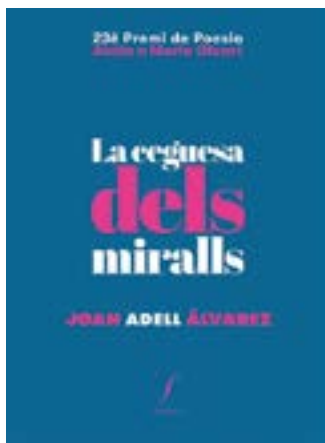
Joan Adell, premiat

Premi Germans Espars i Tressens, de relats viscuts, als Premis Literaris Homilíes d'Organyà 2020, amb el "El jersei del mestre"

L'escriptor Joan Adell Álvarez (Blanes, 1938) torna a ser notícia i per partida doble. I és que Adell ha obtingut el **Premi Germans Espars i Tressens**, de relats viscuts, als Premis Literaris Homilíes d'Organyà 2020, concretament per l'obra amb el títol *El jersei del mestre*. L'escriptor vigatà Albert Llanos Serral, amb l'obra *'Homo Sapiens'*, fou el guanyador del Premi Pirineu 2020 de Narració Literària, principal guardó dels Premis Homilíes que es van lliurar el primer cap de setmana de setembre en el marc de la 24a Fira del Llibre del Pirineu, a Organyà.

A més, Adell, guanyador del **23è Premi de Poesia Alella a Maria Oleart**, presentà el passat mes de setembre, a l'espai d'art i creació Can Manyé d'Alella, *La ceguesa dels miralls*

(Fonoll, 2020). El públic assistent va poder descobrir el recull guanyador de la mà de la poeta i jurat Laia Carbonell. En el poemari hi trobem les llums i foscors d'un pare colpit pel cruel trastorn alimentari de la seva filla, amb poemes d'impotència, de refugi i d'alliberament. Són els versos d'algú que acompanya des del silenci, que cerca desesperadament senyals de recuperació, que va rebutjant i arraconant les convencions i prejudicis de la mirada dels altres i desterra de casa seva la refotuda culpabilitat – explica en el pròleg Laia Carbonell al voltant del poemari de Joan Adell. ■ **Celobert**, redacció

La ceguesa dels miralls
Editorial Fonoll
Col·lecció Joan Duch, 56
80 pàgines
PVP 10 €

ÒPTICA PLANELLS

Plaça Verge Maria, 1 - 17300 Blanes
T. 972 33 69 58

La teva salut visual és la nostra prioritat!
T'ofereim un servei integral per cuidar des d'avui la salut dels teus ulls
Detectar a temps una malaltia ocular és evitar que la teva vista es vegi afectada d'una manera irreversible

REFRACCIÓ COMPLETA
IDENTIFICACIÓ I CONTROL
QUERATOCON
GLAUCOMA
CATARACTES

Les obres de reparació de l'espigó del port de Blanes finalitzaran el 2021

Els treballs d'emergència, que es preveu tenir enllestits a principis del 2021, consisteixen a reforçar el dic de recer, especialment en la tercera alineació d'aquesta infraestructura on el temporal Glòria va causar un esvoranc a l'escullera i una obertura a l'espallter de 30 metres de llargada. Els treballs serviran per donar estabilitat a la tercera alineació del dic i seguretat, tant a les activitats portuàries com a les persones.

Els primers treballs han consistit a retirar l'escullera provisional que es va col·locar l'endemà mateix del temporal, així com els enderrocs del tram d'espallter i del paviment afectat. Una vegada acabat, s'ha de reforçar la part exterior afectada amb la reposició de pedra d'escullera i blocs de formigó. ■

Ports de la Generalitat ha destinat 2,4 milions d'euros a les obres de reparació, que compten amb un termini d'execució de sis mesos i mig

En total, s'han de col·locar 20.000 tones d'escullera, 500 blocs de formigó de 22 tones per unitat i 206 blocs de formigó de 32 tones cadascun. La peculiaritat d'aquests treballs rau en el fet que els blocs s'estan construint en una planta de formigó que s'ha instal·lat a la mateixa zona portuària per tal d'evitar el pas diari de més de 30 camions carregats de formigó pel centre de la vila.

Els blocs s'aniran col·locant al llarg de l'escullera amb una grua de 350 tones dotada d'un braç de grans dimensions. Amb el seu ajut es podrà tornar a construir el tram d'espallter de 30 metres de longitud que va resultar afectat pel temporal. Les obres finalitzaran amb la pavimentació de la part del moll afectada, així com de la zona de treball. ■

S'instal·la a Blanes el primer punt de càrrega públic de vehicles elèctrics dels ports gironins

El port de Blanes ha estat el primer de tota la costa gironina en disposar d'una estació de recàrrega semiràpida de caràcter públic. L'objectiu és contribuir a la transformació del model de mobilitat als ports de la costa catalana i ajudar a disminuir els gasos amb efecte hivernacle i la contaminació acústica, en el marc de la lluita contra el canvi climàtic.

El punt de càrrega es va posar en marxa el passat 30 de juliol, quan el batlle i el primer tinent d'alcalde de Blanes, Àngel Canosa i Jordi Urgell respectivament, acompanyats del director general de Ports de la Generalitat, Joan Pere Gómez, així com altres representants del sector nàutic i marítim del municipi, i tècnics de les obres, van visitar les obres de reparació dels danys estructurals ocasionats pel temporal Glòria al port del municipi.

Després de Blanes, també està previst instal·lar estacions de recàrrega als ports de Llançà, Port de la Selva, Roses, l'Escala, Palamós i Sant Feliu de Guíxols, amb un valor total de 82.000 euros. El punt de recàrrega per a vehicles elèctrics del port de Blanes pot actuar simultàniament amb dos vehicles. Ho fa amb corrent altern i una potència de 22 kW, amb un temps estimat de càrrega d'entre 2 i 4 hores, segons la bateria del vehicle.

Aquest equipament s'ha instal·lat en un lloc accessible, degudament senyalitzat, i es pot utilitzar de manera permanent per usuaris de qualsevol classe de vehicle elèctric estàndard. En podran fer ús mitjançant una aplicació específica en qualsevol telèfon mòbil intel·ligent, amb un codi QR present al punt de recàrrega. ■

Víctor Catalan, arquitecte

Aquest nou planejament es troba en tràmit des de 2015, quan el TSJC va sentenciar la nul·litat del POUM aprovat l'abril de 2010

Després d'un revés important en el darrer tram de la tramitació del nou Pla d'Ordenació Urbana Municipal (POUM), on la Comissió Territorial d'Urbanisme de Girona va rebutjar el darrer text aprovat pel plenari, i que ha forçat a l'Ajuntament de Blanes a eliminar la revisió de sòl urbà i la millora del barri de Puig de la Dona, entre altres canvis importants, el nou planejament encara la seva recta final cap a l'aprovació i publicació definitiva.

L'entrada en vigor d'un nou reglament del règim hidràulic ha descartat definitivament la possibilitat de legalitzar els càmpings

Aquest nou planejament es troba en tràmit des de 2015, quan el TSJC va sentenciar la nul·litat del POUM aprovat l'abril de 2010, arrel del recurs interposat per l'Associació de Càmpings de Blanes, al·legant l'incorrecte estudi d'inundabilitat. Des de la publicació de la sentència, l'Ajuntament va iniciar els tràmits per tal de tornar a redactar el nou planejament. Inicialment, però, els plans de l'administració municipal passaven per una mera correcció del POUM de 2010, que aleshores encara era recent (els planejaments habitualment es dissenyen per a una vigència d'una vintena d'anys). Els canvis normatius en aquesta darrera dècada han acabat, però, modificant el nou POUM d'una manera substancial, deixant enrere molts dels projectes previstos el 2010.

D'aquesta manera, l'entrada en vigor d'un nou reglament del règim hidràulic ha descartat definitivament la possibilitat de legalitzar els càmpings (paradoxalment, la sentència que

els donava la raó i obligava a repetir la redacció del planejament se'ls ha tornat en contra). Tanmateix, ha suposat la revisió dels sòls inundables a tot el municipi, prohibint els habitatges en planta baixa en una part important del municipi, o desclassificant per exemple bona part de les noves previsions de sòl industrial entre la zona de Mas Cremat i la via del tren, que era una de les darreres previsions de sòl industrial per al planejament de Blanes.

També ha entrat en vigència el Pla Director Urbanístic dels Sòls No Sostenibles del Litoral Gironí, que suposa la revisió i desclassificació de fins a cinc sectors amb 522 habitatges menys. Com a canvi significatiu també en l'àmbit residencial, entre el POUM de 2010 i el 2020 es passa de sòl urbanitzable delimitat a sòl urbanitzable no delimitat l'àmbit al nord de la carretera Gi-682 (per damunt de Peixos Ros).

Un dels canvis soferts amb la revisió del POUM serà precisament pels veïns i veïnes del Puig de la Dona, que veuran desclassificat aquest sector, passant a ser considerat sòl rústic (no urbanitzable), amb la conseqüent dificultat per a poder dur a terme obres de reforma des de les més quotidianes, a les llicències d'obra major.

Amb tots aquests canvis, i tret d'alguna nova observació que pugui emetre la Comissió d'Urbanisme, s'espera que el nou POUM pugui entrar en vigor a finals d'aquest mateix any 2020 o, en tot cas, a principis del 2021. Pel camí, però, el municipi haurà perdut molts llençols i oportunitats per revisar no només el planejament de 2010, sinó de planificar el futur de Blanes en el nou context econòmic i social, i pel qual aquest nou planejament que aviat entrarà a ser vigent, tindrà de nou els anys comptats. ■

Campanya gratuïta de xipatge d'animals de companyia

CAPÍTOL I

Ordenança municipal de protecció, control i tinença d'animals

Article 8è. Identificació. Els propietaris o posseïdors d'animals de companyia estan obligats a identificar-los electrònicament mitjançant la implantació d'un transponedor que contingui un microxip amb un codi homologat o d'altres sistemes que es puguin establir per via reglamentària dins els dos mesos següents a la data de naixement de l'animal.

Article 9è. Cens municipal. És obligatòria la inscripció al cens municipal dels animals de companyia en el qual s'inscriuran els gossos, els gats i les fures, i dels altres animals que es determinin per reglament, que resideixen de manera habitual al municipi.

Com cada any, l'Ajuntament de Blanes, amb la col·laboració del Consell Comarcal de la Selva i els veterinaris de la vila, engeguen la campanya gratuïta d'identificació d'animals de companyia (implantació del xip) i d'alta al cens municipal i al Registre general d'animals de companyia de Catalunya (ANICOM). Aquest any, la campanya es realitzarà de l'1 al 31 d'octubre. L'objectiu de la campanya és facilitar als propietaris la identificació i el registre del seu animal de companyia tal i com determina la normativa relativa a la tinença d'animals domèstics.

En els darrers tres anys, el servei comarcal de recollida de gossos perduts i/o abandonats (CAAS) ha acollit 463 animals de companyia a Blanes. D'aquests, únicament el 50 % estaven identificats i registrats al cens municipal, i van poder ser retornats al seu propietari. Aquestes dades posen de manifest la necessitat d'engegar accions per afavorir el xipatge i cens dels animals amb l'objectiu de facilitar el retorn als propietaris i evitar els abandonaments.

En aquest sentit, és important recordar que el Capítol I de l'Ordenança municipal de protecció, control i tinença d'animals de Blanes, relatiu a la identificació i cens dels animals de companyia (vegeu nota).

D'altra banda, el Decret Legislatiu 2/2008, estableix al seu article 15.2 que la persona o

l'entitat responsable de la identificació ha de comunicar les dades de la identificació al Registre general d'animals de companyia en el termini de vint dies, a comptar de la identificació.

La campanya s'emmarca dins de les actuacions que, des del 2016, està portant a terme el Consell Comarcal en col·laboració amb els municipis de la comarca de la Selva. En l'exitosa campanya de l'any passat, a Blanes es van identificar (implantar el xip) i censar 300 animals de companyia: 194 gossos, 104 gats i 2 fures. Van ser uns resultats molt positius, tant pel nombre d'animals de companyia identificats i censats, com pel fet que hi van col·laborar desinteressadament tots els centres veterinaris de la vila, cosa que posa de manifest la vitalitat i compromís del teixit comercial de Blanes.

Com l'any passat, la campanya d'enguany consistirà en la implantació del xip i el registre censal dels animals sense cap cost per al ciutadà. L'Ajuntament de Blanes i el Consell Comarcal de la Selva facilitaran els xips i els formularis per realitzar el registre. Les intervencions es realitzaran a les clíniques veterinàries de la Vila. Atès el context actual, aquest any les actuacions es realitzaran amb cita prèvia. Només s'identificaran i censaran els animals de companyia residents a Blanes. ■

Clínica Veterinària RODAMÓN Dra. Mònica Pérez Redruello

De dilluns a divendres de 10:30
a 18 h. Dissabtes de 10 a 12 h.

C. Josep Tarradellas, 6
BLANES
Tel. 972 352 046

Pol Ginesta, redactor

El Centre Politècnic Comas (COMASTECH) és un centre de formació vocacional integral altament especialitzat en els àmbits de la mecànica i la mecatrònica.

Abasta totes les etapes de la vida professional mitjançant tres programes: Formació Inicial Reglada (cicles formatius d'FP dual), Formació pel Treball i Formació Continuada. Amb aquest programa formatiu els seus alumnes poden accedir a dues titulacions en tres anys, i un programa amb el 80% d'hores pràctiques amb seguiment personalitzat que possibilita al 100% dels aprenents accedir a una sortida laboral gràcies a la modalitat DUAL.

Per la seva banda, TMCOMAS està especialitzat en mecànica de precisió, laser cladding, projecció tèrmica i coixinets antifracció. Fundada l'any 1954, Tallers Comas han estat pioners en recobriments d'alta tecnologia mitjançant projecció tèrmica, en especial des de l'any 1979. ■

Nylstar crea una mascareta que dura tres mesos

La tèxtil Nylstar de Blanes està fabricant un model de mascareta antiviral que suporta uns cent rentats –dura, per tant, més de tres mesos– i, com que al final de la seva vida útil es pot trinxar i fer-ne fil, resulta totalment reciclable. D'aquestes mascaretes, comercialitzades amb la marca pròpia Meryl, la factoria blanenca ja n'ha venudes uns dos milions d'unitats als EUA.

La particularitat de la mascareta Meryl és que el fil amb què es fa el teixit incorpora molècules de plata, que bloquegen el coronavirus. El fil “no allibera filaments” i així permet reduir “un dels principals vectors de contagi” de la Covid-19. Per comparar què suposen aquestes mascaretes davant les altres d'un sol ús. Actualment s'està negociant un contracte amb un estat americà, que vol comprar-ne per als alumnes de les escoles públiques. “Amb les mascaretes rebutjables en farien falta 300 milions; amb la de Nylstar 11 milions”.

A la planta de Blanes, on treballen 120 empleats, s'hi produeix el fil, mentre que Nylstar encarrega el procés de confecció a empreses externes.

A més de les mascaretes anti-Covid, Nylstar també està creant noves aplicacions confeccionades amb aquest fil antibacterià que ofereix nombroses possibilitats, per exemple fer bates mèdiques, roba de llit per a hospitals o peces antivirals per al dia a dia (com ara americanes, sueters o polos). ■

Olga Casado,
periodista

Arantxa Jiménez és regidora no-adscribita de Benestar i Família a l'Ajuntament de Lloret de Mar.

Ès responsable de les àrees de serveis socials i promoció social, dependència, cooperació, integració i immigració i el Casal Municipal de la Gent Gran. També és regidora del barri de Can Sabata.

En els últims mesos, quantes persones ha atès la regidoria de Benestar i Família?

Dins dels serveis socials bàsics tenim diferents projectes i serveis. El gruix és serveis socials, però després es pen- gen molts fils. L'impacte més gros ha estat al centre de distribució d'aliments, que a Lloret de Mar és molt potent, i que a la gent li ha fet falta assistir. Són da- des molt impactants, perquè d'unes 300 famílies, ara estem atenent unes 900.

Aquesta és la dada més reflexiva, però en general, a serveis socials hi ha hagut un creixement brutal. Des que va esclatar la pandèmia, al març, la temporada no va arribar a iniciar-se i la gent no va començar a treballar, accedint més a serveis socials. Durant l'estiu, s'ha anat trampejant i el 50% dels hotels han obert. Molta gent no ha pogut començar, però hi ha altra que sí. Aquí s'ha notat una mica d'estabilitat. Però, ara torna a pujar. Des de fa un mes, ens trobem que el telèfon comença a no parar de sonar.

Han establert noves mesures o protocols, contemplant un possible increment en el nombre d'usuaris que requereixen els serveis de la regidoria aquesta tardor?

Pel que fa a partides, això ho hem tingut en compte. S'han fet i si cal es faran les dife- rents modificacions per atendre a tota la gent que ho necessiti i no deixar ningú a fora. Això és molt important. Pel que fa als protocols i ajudes socials, farem com hem fet fins ara, però evidentment, acollint a més gent.

Els pressupostos participatius, finalment es destinaran a pal·liar les conseqüències socials causades per la crisi sanitària. Quines partides es contempen?

A la reunió amb el Consell Veinal es va decidir que es donaria tot el pressupost, que és de 1.500.000 €, per fer inversions en l'àmbit social. Tot això, indubtablement, pel sector dels serveis socials. Les altres partides, ja les hem definit. Una per arranja- ments i el nou local del centre de distribució d'aliments. Després, els diferents serveis.

[...] ara som assistencials amb tothom que ho necessiti, perquè hi ha persones que no tenen ingressos econòmics

Tenim un servei de tarda jove dedicat als joves en risc d'exclusió, tenim una partida pel centre obert i una per salut jove, per comprar un local i per reforçar el servei. També, una altra partida de 800.000 €, molt important, per pisos socials.

En l'actual context, serà necessari repensar la forma en la qual es presten els serveis de la regidoria?

El teletreball ha vingut per quedar-se, però nosaltres treballem amb persones. Estem parlant d'un departament que és el segon més gran de l'Ajuntament i que té 50 treballadors. S'ha plantejat un protocol, hi ha dos grups de treball, es fa feina assistencial i telemàtica. Així s'ha replantejat. S'han pres totes les mesures de seguretat, al departament i als despatxos, perquè hi ha intervencions en què ha d'estar el cara a cara, ja que el contacte i el vincle es crea així. Per altres coses, ho estem fent d'una altra manera. Per exemple, en lloc de venir a buscar un tiquet per comprar a Càritas, es fa per via telefònica o correu.

Canvia molt d'un departament a un altre. A serveis socials treballem amb persones i per tant hem d'estar al peu del canó, des d'un primer moment, perquè durant el confinament la pujada va ser brutal. Al departament, vam treballar moltíssim. Però també, vam comptar amb la col·laboració i la solidaritat, tant del poble com dels empresaris. Tothom s'ha abocat moltíssim.

Per encarar aquesta nova situació, el departament preveu incorporar algun servei nou?

Estem estudiant la possibilitat. Tenim moltes coses sobre la taula, com menjadors socials, perquè també treballem amb Càritas i diferents serveis per anar de la mà de l'assistencialisme, perquè la gent pugui sobreviure, si més no.

De cara a la temporada que ve, ja en parlarem de si hem de seguir per aquesta línia o tornar a com hem fet fins ara.

La pandèmia i la instauració de les mesures sanitàries han modificat la nostra forma de vida. Han canviat les preocupacions dels lloretencs en l'àmbit social?

Indubtablement, han canviat moltíssim. Un 100%. Anàvem per la línia de fomentar més una autonomia, de no ser tan assistencials. Ara hem passat a ser totalment assistencials. A serveis socials, estàvem fent una intervenció educativa, amb un pla de treball, un compromís i unes propostes. Però, ara som assistencials amb tothom que ho necessiti, perquè hi ha persones que no tenen ingressos econòmics. Tot el que necessitin, nosaltres els hi proporcionem, en la mesura del possible, evidentment.

A serveis socials treballem amb persones i per tant hem d'estar al peu del canó, des d'un primer moment

Hi ha un nou perfil d'usuari? El departament atén a persones que no havien vingut mai?

Totalment. Hi ha gent que tenia la seva estabilitat, de classe mitjana, que en el dia a dia, se'n sortia, feia la seva temporada, els seus estalvis durant l'estiu i després vivia durant l'hivern. És el modus vivendi de la majoria de gent a Lloret. Com formiguetes, del març al novembre és la

temporada, i després a l'hivern es viu amb els estalvis. La gent no ha treballat i per tant no hi ha estalvis. Els usuaris que ara ens venen al servei són famílies que no han assistit mai. Les persones que abans venien, encara venen. Hi ha aquesta reticència o vergonya d'anar a serveis socials, però és que ara és necessari. Nosaltres estem allà donant-ho tot.

La crisi del 2008 va afectar l'economia de moltes persones, que es van convertir en usuàries dels serveis socials. La crisi sanitària també ha comportat conseqüències econòmiques molt greus. Aquesta situació ha fomentat una cronificació de la demanda dels serveis socials?

Des de la crisi del 2008 fins ara, hi ha hagut un impàs i una línia que ha pujat i baixat. Evidentment, a serveis socials sempre hi ha gent cronificada. És un servei en el qual hi ha gent que viu del sistema, que ho necessita o que és més vulnerable. Sí que va haver-hi una baixada bastant notable, en què per sort ens vam ensortir d'aquesta problemàtica de la crisi i es va notar la baixada.

Malauradament, estem parlant de fa molts anys i ara tornem a pujar. I el que ens vindrà! A l'estiu i ara, encara, però l'hivern serà molt dur. La gent no té ingressos, això és el complicat, i ha de pagar lloguer, té criatures, càrregues familiars, etc. Se'm posen els pèls de punta, perquè ara estem rebent moltes trucades i la gent et para pel carrer i et pregunta com ho pot fer.

En l'àmbit local, estem intentant acollir a totes les persones amb ajuts municipals. Ara ha sortit un per ajudar a l'alimentació. També tenim diferents projectes com la targeta de comerç per fomentar que es compri a la població. És una roda i ens hem d'ajudar els uns als altres. ■

La cultura transforma i ens transforma. Celobert

arquitectura urbanisme
Joan Salvador Suris i Sala, arquitecte.
arqitect
SURS ASSOCIATS
C/. Esperança nº 45 baixos, BIANES - GI
Tel./Fax. 972.335.827
Mòbil. 630.970.991
mail. arq.teo@osac.net
web. www.arqitec.cat

GR GIRONÈS I RODÉS, S.L.
Scs. de J. Gironès, S.A. - Fundada el 1962
PARTNER
KNX
Aigua · Gas · Electricitat · Climatització · Calefacció
Plaques solars · Domòtica · Manteniment industrial
Jaume I, 70 · 17300 BIANES · Tel. 972 330 660 · Fax. 972 351 820
info@gironesirodes.com

El Ple de setembre a l'octubre

Un ple inacabat de més de set hores. Excepcionalment, al ple del 5 d'octubre, l'alcalde va aixecar la sessió abans que s'acabessin de debatre tots els punts de l'ordre del dia

El motiu és que la sessió, que es va fer telemàtica per la situació de pandèmia, estava a punt d'arribar a mitjanit i la llei determina que l'alcalde té la potestat d'aixecar-la si es passa al dia següent.

En concret, quedaven per debatre una moció del PSC i dues de Força Lloret, a banda de tots els precs i preguntes. Unes qüestions que s'hauran de tractar a la propera sessió plenària, tal com determina la llei.

El ple pertanyia al mes de setembre, però l'alcalde l'havia posposat com a rebuig a la sentència del Tribunal Suprem d'inhabilitació del president Torra, feta pública el mateix dia que s'havia de celebrar el plenari.

Pel que fa als punts de l'ordre del dia que sí que es van poder debatre, una modificació de crèdit de gairebé dos milions d'euros va ser un dels que ha generat més debat i polèmica. Només els grups de l'equip de govern hi van donar suport, mentre que l'oposició es va dividir entre l'abstenció i el vot negatiu.

Aquesta modificació, que suma poc més d'1.885.000 euros, ha de permetre impulsar diferents inversions, algunes de destacades. Per exemple, una de les més urgents és l'adquisició d'un local per ubicar-hi de manera definitiva el Centre de Distribució d'Aliments, el CDA, que ha doblat el nombre d'usuaris com a conseqüència de la crisi del coronavirus. A aquesta causa s'hi destinaran 305.000 euros. El doble de diners, 600.000 euros, es destinaran a l'adquisició d'una nau d'entitats. I un altre projecte destacat és la remodelació de l'edifici on hi havia l'antiga caserna de la policia

local, a la qual s'hi destinaran 445.000 euros. També hi haurà una partida de 170.000 euros per acabar les obres de la plaça Pere Torrent, una de 17.000 euros per millorar l'skate park amb nous elements i una de 30.000 euros per a reformes i millores del Museu del Mar.

La modificació de crèdit també preveu destinar 250.000 a ajudes per als allotjaments que han obert aquesta temporada turística. Amb aquesta aportació es pretén donar un impuls als empresaris que han apostat per generar activitat econòmica i contractar persones aquests últims mesos, que han estat tan difícils per al sector turístic. Tot i així, les bases per poder sol·licitar aquestes ajudes encara s'han de determinar, tal com ha indicat el Govern municipal.

I encara hi ha una partida de 10.000 euros per a les accions de neteja i desinfecció del Mercat Municipal.

Els 885.000 euros provenen de diferents àmbits, com ara del fons de contingència, del contracte de manteniment de parcs i jardins, de deute públic, del romanent de tresoreria i d'una subvenció de la Diputació de Girona, entre altres.

Els grups de l'oposició van ser molt crítics i van argumentar que estan d'acord amb algunes d'aquestes inversions, però en contra d'altres. Finalment, C's i PSC van votar en contra i Lloret en Comú i Força Lloret es van abstenir.

En canvi, hi va haver una altra modificació de crèdit que sí que va comptar amb la unanimitat de tots els grups i que destina una part dels diners del romanent de tresoreria per a

despeses generals a la secció municipal de Benestar i Família. Aquest departament és un dels més afectats per la crisi del coronavirus, ja que ha vist incrementat el nombre d'usuaris i de demandes. Precisament, el romanent de tresoreria és el superàvit d'altres anys que el Govern central tenia bloquejat i que arran de la crisi va permetre als ajuntaments disposar-ne del 20% —tot i que podria ser que en breu se'n permetés la integritat.

La Policia Local tindrà la competència sancionadora per la Covid-19

L'Ajuntament sol·licitarà al departament de Salut de la Generalitat que li delegui la competència sancionadora per a les infraccions lleus de la normativa dictada per fer front a la situació de crisi sanitària provocada per la pandèmia de la Covid-19.

Des que es va decretar l'estat d'alarma al març, la policia de Lloret ha aixecat milers d'actes per presumptes infraccions de la normativa dictada per les autoritats pertinents. La llei preveu que els ajuntaments puguin

sol·licitar la competència sancionadora per a les infraccions lleus d'aquesta normativa i l'Ajuntament lloretenc ha decidit acollir-s'hi.

Així doncs, a partir d'ara la policia local podrà sancionar directament infraccions com l'ús inadequat de la mascareta, l'incompliment de les limitacions de concentració de persones en els termes acordats per les autoritats competents, l'incompliment de la distància física interpersonal de seguretat, el consum compartit de begudes alcohòliques a la via pública —i a la resta d'espais oberts al públic que no disposin de la corresponent llicència d'activitat— o l'incompliment d'una ordre general de confinament decretat.

En el ple es va aprovar fer aquesta sol·licitud a la Generalitat, ja que el regidor de Seguretat, Jordi Sais, va argumentar que la llei considera lleus moltes de les infraccions que han estat reflectides en les actes aixecades per la policia local durant els últims sis mesos. Pel que fa a les infraccions greus o molt greus, s'hauran de seguir trametent a la Generalitat. ■

Lloret, nou membre de l'ICOMOS en la categoria de Patrimoni Cultural

L'ICOMOS és un organisme internacional dedicat específicament a debatre problemes i solucions per a la conservació i gestió del patrimoni cultural

Lloret de Mar ha estat admès com a nou membre del Consell Internacional dels Monuments i Llocs Històrics (ICOMOS), concretament en la categoria de Patrimoni Cultural. Hi entra a través del MOLL (Museu Obert de Lloret) que en gestiona els diferents equipaments del patrimoni cultural. D'aquesta manera, el municipi, entra a formar part de la xarxa internacional més important dedicada a aquest tipus d'equipaments.

L'ICOMOS és un organisme internacional dedicat específicament a debatre problemes i solucions per a la conservació i gestió del patrimoni cultural. Un dels seus objectius és donar suport als professionals que treballen en aquest àmbit i formular eines de treball més efectives. Així doncs, tant a nivell global com dins dels diferents comitès nacionals, s'organitzen congressos i publicacions per analitzar els reptes i posar en comú estratègies en àrees com la conservació, la seguretat, les activitats, la sostenibilitat, la comunicació i la creació de públics, entre d'altres. Per aquest motiu s'ha convertit en un dels instruments essencials per a la formació dels tècnics i una de les principals plataformes per a l'intercanvi de coneixements especialitzats.

L'ICOMOS és un cos assessor de la UNESCO i apareix reconegut com a tal especialment en la Convenció de Patrimoni Mundial de l'any 1972.

Actualment compta amb prop de 10.000 membres de 151 països, 106 dels quals amb comitè estatal com és el cas d'Espanya, i amb 28 comitès científics. Així mateix rep el suport de membres institucionals d'unes 300 organitzacions internacionals vinculades amb la cultura o la ciència des de l'àmbit humanístic fins al tècnic.

Els membres de l'ICOMOS contribueixen a la conservació del patrimoni, al progrés de les tècniques de restauració i al desenvolupament de normes per a tots els béns del patrimoni cultural, edificis, ciutats històriques, jardins històrics, paisatges culturals i jaciments arqueològics. Es tracta d'una xarxa d'experts que col·laboren en un intercanvi interdisciplinari entre els seus membres. L'Estat Espanyol compta amb un comitè de l'ICOMOS, amb seu a Madrid i està integrat per professionals d'alt nivell, especialistes en la defensa i la conservació del patrimoni historicocultural de l'estat. ■

PARLEM AMB

Aitor Roger, historiador

Dani Escayola i Robin van Eecke, fotògrafs

En aquesta ocasió centrem la nostra entrevista en dos joves fotògrafs de Lloret de Mar, que tot i la seva joventut han pogut viatjar i fotografiar paisatges i animals arreu del món i conèixer de prop els fons marins de la costa selvatana. El seu amor per la natura fa que algunes de les seves imatges, més enllà d'una bellesa estètica innegable, s'acompanyin d'un missatge a favor de la preservació de la diversitat mediambiental. Formen un tàndem artístic que compagina el vídeo i la imatge fixe i no es estrany veure publicades les fotografies del mateix indret però des de la mirada diferent de cadascun d'ells. Es coneixen des de petits i potser per això fan un bon treball en equip: pensen en la localització, el tema, el moment idoni per la llum... I si a vegades no hi ha consens, opten per fer dues fotografies diferents i veure quina de les dues els satisfà més.

Parlem amb ells després de descobrir a les xarxes socials una de les darreres creacions fotogràfiques que han volgut compartir amb el públic instagramer. La fotografia es va penjar el 13 de setembre i està feta a Lloret, a Cala Trons. S'hi pot veure un fons marí amb un submarinista, envoltat de bosses de plàstic, mascaretes i una medusa. Tots aquests plàstics els van portar de casa per recrear una situació cada vegada més normal a molts mars, on és més fàcil trobar-hi plàstics que peixos. En el text – en anglès – hi expliquen que cada any arriben als oceans milions de tones de plàstic, produint la mort a moltes espècies d'animals marins. En el text que acompanya la imatge ens recomanen evitar els contenidors de plàstic d'un sol ús i si ho fem que els

“El mar no és un abocador! I els plàstics que hi arriben no desapareixen. Sempre que en trobem els recollim i quan sortim del mar els llencem a la paparera”.

reciclem. “El mar no és un abocador! I els plàstics que hi arriben no desapareixen. Sempre que en trobem els recollim i quan sortim del mar els llencem a la paparera.” En Dani i en Robin han pogut viatjar pel continent asiàtic, com Indonèsia o Filipines, on moltes platges estan plenes de plàstics. Aquesta fotografia volia denunciar aquesta situació i com podria ser el nostre litoral si no fem res per aturar-ho.

En **Dani Escayola** va néixer a Lloret l'any 2000 i es presenta en el seu perfil d'Instagram com addicte al mar i Traveler and

Conservation Photographer, és a dir un fotògraf de viatges i de naturalesa. Des de ben petit s'ha sentit atret per la natura. Ara cursa el tercer any de Biologia Ambiental a la Universitat Autònoma de Barcelona. Són 4 anys de carrera estudiant animals i plantes, els seus ecosistemes, l'ecologia, la seva fisiologia... Li agradaria ser fotògraf d'animals en perill d'extinció.

En **Robin van Eecke** també va néixer a Lloret, el 2002, i en el seu perfil es defineix com a Photographer and Filmmaker. Cursa el primer any de Comunicació

1. Dani Escayola i Robin van Eecke. Denúncia de la presència de plàstics als mar. Cala Trons. Lloret de Mar.
2. Dani Escayola - @danielscayola
3. Robin van Eecke - @robinvee_

“La fotografia em permet captar la bellesa de la Terra i viure moments inoblidables.”

Dani

“Capturem moments i paisatges que moltes persones no veuran mai i els compartim per ajudar a què no desapareguin.”

Robin

Audiovisual i Multimèdia a l'Escola Universitària ERAM de Girona, centrat en el món de la imatge en moviment, la publicitat i el marketing. També és un apassionat dels animals i amb les seves fotografies pretén mostrar a l'espectador la seva particular mirada de la naturalesa.

En Dani ha fet un curs de fotografia submarina i en Robin s'ha format a través de tutorials d'Internet. La pràctica – molta – i aprendre del què fan altres fotògrafs els ha permès anar millorant cada dia més i conèixer maneres diferents de fer fotografia, noves localitzacions... La feina dels estius els ha permès comprar un bon equip fotogràfic que els permet fer tot tipus de reportatges.

La naturalesa és fantàstica! – explica en Dani. I afegeix que “la fotografia ens permet plasmar alguns d'aquests moments màgics, retratant animals i paisatges increïbles. Mostrar-los a la gent i així contribuir a conscienciar de la necessitat de viure respectant el medi ambient.” El pop és un dels animals preferits d'en Dani. M'expliquen – a tall d'anècdota i per il·lustrar l'impacte dels éssers humans sobre les espècies– que durant

els mesos de confinament els pops han pogut viure més tranquils. A la primera immersió que van fer després del confinament per la Còvid en van poder veure molts, però aquest estiu ha sigut complicat poder-los fotografiar, perquè “és un cefalòpode molt apreciat pels qui practiquen la pesca submarina”.

Un altre dels animals que han pogut fotografiar són els taurons, com el tauró blau a les costes cantàbriques. Són unes fotografies que impacten a l'espectador, per la imatge que gairebé tots tenim d'aquests animals, que la majoria considerem com a molt perillosos. En Dani també ha vist taurons a Indonèsia, el tauró gris o les espècies de punta blanca i el de punta negra, que no arriben a més de dos metres; també a Malàisia i a Sud-Àfrica. “Les pel·lícules a vegades donen una imatge dels taurons que no és real. I si ataquen és perquè ens confonen amb una presa. L'experiència és brutal. La sensació que tens quan et passen tan a prop i et donen voltes no es pot descriure”, explica en Robin.

Àfrica no decepciona. El passat mes de febrer en Dani va viatjar a Uganda, al Bosc Impenetrable Bwindi, per fotografiar goril·les i ximpanzés, dues espècies molt diferents. El què més li va impactar va ser la mirada dels goril·les i la seva manera de ser, “són molt socials, però entre els grups són més territorials. Els vam veure menjar i com després van pujar a un arbre. A Kènia vaig visitar la reserva Natural de Masai Mara i també vaig tenir la sort de poder fotografiar els “Big Five”, els cinc grans: el lleó, l'elefant, el guepard, el rinoceront negre i el búfal cafre o africà”. El nom d'aquest quintet d'espècies animals africanes li van donar els caçadors per referir-se a les cinc preses més difícils en una cacera a peu. Ara són el principal atractiu dels

safaris fotogràfics a l'Àfrica. “A Sud-Àfrica – explica en Robin – fins i tot surten representats als bitllets. Me'ls vaig quedar com a record.” A l'Àfrica la relació amb els animals és molt especial, però “per a molts països els animals també són una font d'ingressos i ells són els primers que treballen per la seva conservació”. En Dani i en Robin sempre intenten buscar el millor moment per fer les fotografies i això fa que a vegades hagin d'esperar algunes hores abans no marxi la gent o desaparegui la boira, com els va passar en el viatge al nord d'Espanya, quan van aturar-se a Ribadeo (Galícia) per fotografiar la platja d'As Catedrais. Però, a vegades la sort també influeix, com quan una libèl·lula es va posar al nas d'en Robin, il·luminada pels raigs de sol que es filtraven enmig dels arbres de les gorgues de Santa pau, a la Garrotxa. Algunes de les seves imatges ens sorprenen per la seva originalitat, com un retrat fet per en Robin on apareix en Dani sota l'aigua emmarcat per una bombolla d'aire; reproduir la mítica escena de la bicicleta de la pel·lícula E.T al mar, o, fins i tot, practicar surf un sobre de l'altre, també dins de l'aigua. “Les idees apareixen en qualsevol moment, fins i tot a la dutxa o quan vas a dormir, i ens les hem d'apuntar. Hi ha moltes fotografies i molts fotògrafs i nosaltres busquem sorprendre, ser creatius i diferents. Que algú pugui dir que aquella foto no l'ha vist mai. Ara ens agrada fer fotografies dins de l'aigua com si estiguéssim fora” – explica en Robin.

Parlant de fotografia i de la naturalesa el temps passa ràpid i acabem l'entrevista perquè en Dani ens explica que ha d'anar a Tossa a intentar fotografiar algun cavallet de mar. Esperem veure'n els resultats a Instagram. I, encara més, seria interessant donar a conèixer aquest arxiu fotogràfic i el seu missatge de conservació als escolars i veïns de Blanes, Lloret i Tossa. ■

La utopia és una veritat prematura. Celobert

la
l'arrosserla

DIJOUS I DIUMENGE
12.30 - 16.30

DIVENDRES I DISSETBE
12.30 - 16.30
19.30 - 23.30

FESTIUS I VIGÍLIES · OBERT

NOU HORARI
COVID-19

Carrer Antilles 5 · Platja de Fenals · Lloret de Mar · 972 36 12 64 · 617 51 83 88 · www.arrosserladedefenals.cat

L'equip OceanCats arriba a Blanes després de recórrer tota la Costa Brava reivindicant la preservació del medi marí

Marc Grabulosa, Juanba Romero, Quim Planells, Martí Ramírez i Sergi Franch.

L'embarcació d'OceanCats va arribar el diumenge 20 de setembre al port esportiu del Club Vela Blanes. Això significava el punt final de la primera travessia a rem a la Costa Brava. El viatge, 214 kilòmetres que separen Portbou de Blanes, tenia l'objectiu de conscienciar a la població de la gran contaminació que hi ha al fons marí de la nostra terra. L'equip format per quatre catalans, un d'ells el blanenc Quim Planells, i un valencià va completar amb èxit el viatge amb una embarcació totalment ecològica, ja que només s'impulsa amb la força dels remos. Tot i ser una embarcació de rem, es troba equipada amb tots els elements de navegació necessaris per poder navegar a alta mar sense complicacions. Aquest conjunt d'eines funcionen gràcies a les plaques solars que es troben dins la petita embarcació.

Al llarg de la travessa, el grup de remers han recollit vuit mostres d'aigua amb partícules de microplàstics. L'última d'aquestes mostres va ser recollida a la Cala Treumal, una de les cales que pertanyen al municipi

blanenc. Les diverses mostres seran analitzades al laboratori de la Universitat de Barcelona (UB) per tal de fer un estudi per conèixer la qualitat de l'aigua i determinar la procedència dels microplàstics. Els resultats mostraran el nivell de contaminació que hi ha al llarg de tota la Costa Brava, ja que les vuit mostres han estat recollides al llarg de tot el trajecte que ha fet l'embarcació des de Portbou fins a Blanes. Gràcies a la recollida de mostres es podrà comptar i caracteritzar cada un dels microplàstics. Quan s'obtinguin els resultats de les anàlisis es volen cercar solucions i posar fre a la contaminació del medi marí, que ha crescut molt en els últims anys.

OceanCats es va proposar aquest repte per intentar conscienciar a la ciutadania del mal estat dels oceans i de la presència de microplàstics a l'aigua, ja que són partícules tan minúscules que a vista de l'ull humà són inexistentes. Aquest viatge s'ha convertit en la primera travessia a rem per la Costa Brava per la preservació del medi marí. El projecte es basa

en tres línies d'actuació: escoles oceàniques, divulgació i ciència ciutadana.

Aquesta iniciativa compta amb el suport de diverses institucions i ens col·laboradors. Entre ells els ajuntaments de Blanes, Lloret de Mar, Tossa de Mar, Sant Feliu de Guíxols Palafrugell i l'Escala, així com el Museu de la Pesca de Palamós i el Club de Vela Blanes.

Els resultats mostraran el nivell de contaminació que hi ha al llarg de tota la Costa Brava

Que és un microplàstic?

Es considera microplàstic totes aquelles partícules de plàstic inferiors a 5 mm, que sense cap mena de control s'han estat abocant al fons marí des de fa més de vuitanta anys. Els microplàstics es classifiquen segons la seva procedència en microplàstics primaris, són els fabricats per a l'ús directe en productes i aplicacions industrials i microplàstics secundaris, que sorgeixen per la fragmentació d'objectes de plàstic més grans.

Alguns tenen unes dimensions tan minúscules que són imperceptibles fins i tot als filtres de les depuradores i acaben, malauradament i en última instància, a mars i oceans. El gran nombre d'incògnites sobre la seva distribució i les perilloses implicacions per als organismes marins i la mateixa salut dels humans ha despertat recentment molt d'interès. Un agreujant afegit

és que, quan consumim peix amb microplàstics, ingerim també les toxines que els impregnen. Els plàstics i els seus derivats han estat dissenyats perquè tinguin una vida llarga, per això aquests elements persisteixen en els ecosistemes durant molts anys. L'acumulació de plàstics ha esdevingut un problema pel món actual i ha suposat un gran repte per les institucions per intentar de posar-hi fre com més aviat millor.

Properes travessies

L'associació OceanCats són un grup de remers preocupats per l'augment de contaminació al medi marí. Després de completar aquesta primera travessia, s'han plantejat ja tres nous reptes pels pròxims dos anys. El primer d'ells serà el proper estiu. L'equip vol anar i tornar de Palamós (Baix Empordà) a l'illa de Mallorca en una setmana. Durant aquest llarg trajecte també volen recollir diverses

Alguns tenen unes dimensions tan minúscules que són imperceptibles fins i tot als filtres de les depuradores

mostres d'aigua per analitzar-les després. Per l'estiu del 2022, s'han plantejat sortir de València, arribar fins a Eivissa i tornar en només cinc dies. Aquesta travessia els servirà de preparació per la Atlantic Challenge que es celebrarà el desembre de 2023. Es tracta d'una travessia que surt de la Gomera (Illes Canàries) i va fins a Antigua i Barbuda del Carib. Es tracta d'una travessia de 4.800 km sense cap propulsió a motor, únicament amb la força dels remes. El seu objectiu és conscienciar a la població a través d'aquests reptes esportius. ■

Llibreria Fleca Fenals

LOTERIA DE CATALUNYA

OBERT TOT L'ANY

PREMSA - REVISTES - LLIBRES
CÒPIES I IMPRESSIONS des de USB
SERVEI DE CORREU ELECTRÒNIC
ENQUADERNACIONS MATERIAL ESCOLAR
FLECA I PASTISSERIA

C. Pere Codina i Mont, 57 | Fenals - Lloret de Mar
Tel. Fax. 972 36 77 76 | papereria@pfenals.com

cuina mediterrània

Planiol

-Restaurant-

972 36 93 42

Platja de Fenals - Lloret

Intervenció arqueològica a les restes del mas Bendrich

Aquest estiu l'Associació Obreria de Sant Isidre de la Capella de Sant Benet de Tossa ha promogut i finançat una cinquena campanya d'excavacions arqueològiques a Tossa, centrada en aquesta ocasió en les restes del que s'interpreta que fou el mas Bendrich.

La intervenció s'ha dut a terme pels arqueòlegs Anna Vargas Coll i Martí Puig Pugès, sota la direcció de Jordi Merino Serra, amb la corresponent autorització de la Direcció General del Patrimoni Cultural. Maribel Fuertes Avellaneda, arqueòloga dels Serveis Territorials de Cultura a Girona, ha visitat el jaciment per conèixer l'evolució de la intervenció.

Les restes estan situades en un petit pla natural que forma el vessant de la muntanya coneguda amb el nom de Puig Taneca, sobre les terres de can Iern. Entre la vegetació s'endevinaven talls de murs de pedres unides amb terra i, més avall, hi ha una mena de construcció de pedra i rajol al voltant de la qual hi havia disseminats blocs d'argila i diverses restes de material ceràmic. Les restes del mas estaven en una zona molt emboscada i, si es van poder arribar a localitzar, va ser gràcies a la consulta de documentació relativa al mas, que n'indicava les afrontacions.

A nivell documental, el mas Bendrich és un dels masos més antics del terme de Tossa, anterior a la construcció de la muralla de la Vila Vella. Un tal Arnau de Blandrich (amb "l") apareix com a testimoni a la Carta de Poblament del 1187.

El 1639 el mas romaní íntegre i era capbrevat per na Caterina Martina Andreu i Mas, esposa d'en Vicens Mas, que l'havia heretat dels germans Grau i Anna Bendrich, els últims propietaris que conservaren el cognom.

Un interessant inventari de 1726 ens informa que la casa estava habitada per l'Agustí Tomàs, rajoler. A més de la rajoleria i de les activitats pròpies

d'una explotació agrícola, al mas s'hi elaborava oli, cosa que a Tossa no era gaire habitual.

Una recerca recent ha permès la documentació d'una àpoca o carta de pagament d'unes importants obres portades a terme en el mas l'any 1747, consistents en la reconstrucció de les teulades. Pocs anys després, el mas era abandonat.

D'entre les propietats del mas hi havia els anomenats Casalots del Mas Bendrich, topònim que sí que ha arribat fins a l'actualitat, que es troben prop del Puig de les Cadiretes, lluny de la zona on s'ha portat a terme l'excavació.

La intervenció arqueològica ha permès la delimitació de les estructures del mas, que tenia la planta quadrada, amb els costats que mesuraven cap a 9 metres. En total, uns 80 metres quadrats, on hi havia l'habitatge, format per l'entrada i la cuina, i la cort, tal com explica un inventari del 1717. A poca distància a l'est, s'han documentat unes altres estructures, encara per excavar completament, que correspondrien a corts per animals. Un sondeig ens indica que els murs es conserven fins a una alçada mínima d'uns 80 centímetres. També s'han excavat les restes d'un forn de teules.

El material arqueològic recollit es confirma l'abandonament de l'edifici en el segle XVIII. Cal destacar la troballa de diversos materials (fragments de *tègula*, *dolium*, àmfora i ceràmica comuna oxidada), corresponents a l'època romana, fet que ens pot fer pensar en un reaprofitament d'antigues estructures en un hàbitat antic situat a molt poca distància del mas. ■

Tossa instal·la plaques solars d'autoconsum a l'escola

Es tracta d'una acció més per l'aposta per les energies renovables i l'eficiència energètica

L'Ajuntament de Tossa va iniciar el mes d'agost la implantació d'un parc solar de 50 mòduls fotovoltaics d'autoconsum en l'edifici blanc del Centre d'Educació Infantil i Primària (CEIP) Ignasi Melé i Ferré.

Aquest projecte s'emmarca en els compromisos adquirits per l'ajuntament per la utilització d'energies renovables, la millora en l'eficiència energètica i la reducció d'emissions de CO2 iniciada amb l'adhesió l'any 2012 al Pacte d'Alcaldes per l'Energia Sostenible (PAES); i, seguitament, amb l'aprovació el gener d'aquest any del Pla d'Acció per l'Energia Sostenible i el Clima (PAESC).

La implantació del parc solar s'acompanya amb la substitució total de les lluminàries

existents, per tal de disposar d'un 100% de llums LED en el conjunt del centre. Es preveu que les actuacions estiguin amortitzades en 6 anys i suposin un estalvi d'aproximadament 26.000kWh/any i 10Tn de CO2 anuals.

La inversió total del projecte és de 33.050€, dels quals el 60% prové de subvencions de la Diputació de Girona dins el programa "Del Pla a l'Acció 2020-2021".

Aquest projecte continua l'aposta municipal de compromís en la lluita contra el canvi climàtic i que s'ha concretat en actuacions com la implantació de plaques solars en l'edifici de La Nau, les calderes de biomassa implantades a la piscina municipal i l'ampliació permanent de la xarxa per a reg d'aigua regenerada. ■

Nova iniciativa sorgida des de Tossa per lluitar contra la Covid-19

Col·laborar amb la Marató de TV3 i lluitar junts contra aquesta malaltia que [...] aquesta vegada toca a tothom

Es tracta d'un grup de veïnes i veïns d'edat i conviccions ben diferents que s'han aplegat per col·laborar amb la Marató de TV3 i lluitar junts contra aquesta malaltia que, a diferència d'altres anys que tocava a una minoria, aquesta vegada toca a tothom, no només en l'aspecte sanitari sinó també en l'econòmic, cultural, social i educatiu.

El seu objectiu és motivar la ciutadania amb un vídeo de suport que penjat en el facebook "Suma per la Marató de TV3" perquè d'altres

indrets o comunitats els segueixin i també se sumin a aquesta lluita.

Paral·lelament s'han repartit guardioles a les farmàcies de la població i també s'ha obert un compte bancari per recollir els donatius de qui vulgui col·laborar, que estarà operatiu fins l'1 de desembre.

El compte bancari és:
BIC: CAIXESBBXXX
IBAN: ES33 2100 8116 9102 0011 6466

MARINA GARCIA I CARBONELL,
Historiadora de l'Art

1. 2n premi del 63è concurs de pintura ràpida a Tossa de Mar, 2019.

“A vegades em pregunten quan vaig començar a dibuixar. La pregunta correcta seria en realitat, quan vaig deixar de dibuixar?”

“Una de les primeres coses que fem quan som nens és dibuixar. Dibuixem abans que escrivim. Hi ha qui no ha deixat mai de dibuixar i hi ha qui ho deixa perquè es pensa que no en sap. Hauríem de recuperar aquell nen que tenim tots dins i tornar al dibuix.”

Montserrat Fando i Mestre (Barcelona, 1961), es defineix a si mateixa com a urban sketcher. *La Fando Dibujando* (aquest és el seu pseudònim), va entrar en el món de la il·lustració d'una manera molt natural empenya per l'ambient artístic que es respirava a casa seva. Entra en contacte amb l'*urban sketching* a través del primer simposi realitzat a Barcelona i s'adonà que ella ja ho estava aplicant des de feia temps en la seva obra.

Com a arquitecta tècnica, postgrau en espais efímers i llicenciada en Belles Arts, va fer el salt a l'ensenyament de la mà de la formació professional i el dibuix lineal. Més tard, amb la reforma escolar, es converteix en professora i catedràtica de secundària. Actualment treballa a l'institut Poeta Maragall de Barcelona on imparteix classes a batxillerat artístic. Vinculada a Lloret des de ben petita, doncs els seus pares hi pas-

213. Sèrie *Waiting rooms*, 2013

saven els estius en una finca que encara conserva la família, hi segueix venint sempre. La podem trobar dibuixant en un dia assolellat a Canyelles, un dels seus racons predilectes. Li agraden les festes majors i esdeveniments en directe on cerca la inspiració per les seves obres. Ha participat en diversos simposis i conferències a l'entorn de la filosofia *USK* (*urban sketcher*).

El seu pare, Rafael Fando Màdico, del que ha rebut una innegable influència en les seves creacions, havia estat ninotaire i catedràtic de dibuix. Malgrat la influència paterna, ella pintava sense encasellar-se en cap estil concret amb una forta predilecció pel còmic i els *fanzines* que des de ben jove havia llegit i elaborat. La seva mare Maria Montserrat i Mestre Massip artista i pintora a l'oli, també influeix en la seva vocació. La saga continua amb la artista i gestora cultural i artística Anna Fando i Morell. Al 2013 van fer una exposició col·lectiva als baixos de l'Ajuntament de Lloret comissariat per en Jaume Soliguer, artista lloretenc.

El *pleinairisme* del segle XXI a les xarxes socials

L'inici del moviment *urban sketcher* cal buscar-lo a l'entorn de l'any 2007 quan el periodista i il·lustrador espanyol resident a Seattle Gabi Campanario, obre una pàgina al reconegut portal audiovisual *Flickr*. Actualment s'ha convertit en un fenomen global en el que hi participen milers de persones arreu del món, s'organitzen trobades, sortides i simposis a l'entorn d'aquesta nova filosofia de viure l'esbós com a eina fonamental de l'expressió artística. El fet de compartir-ho a través de les xarxes socials és clau per la inspiració dels *USK* i la connexió internacional de persones amb les mateixes aficions.

La voluntat de captar instants, de representar espais i escenaris variats amb el comú denominador de fer-ho *in situ* i principalment a l'aire lliure en remunta al *pleinairisme* del segle XIX. Cap al 1845 Charles Baudelaire ja es plantejava el dubte sobre el que s'hauria de considerar art: un treball acabat de manera curosa a l'estudi de l'artista o els esbossos espontanis extrets del natural. Més tard el món sencer es rendia als encants d'aquells suposats esbossos provocant que fossin considerats com a obres d'art acabades essent cotitzades en el mercat de l'art com qualsevol altra obra d'estudi.

De la mateixa manera l'USK s'ha implantat en el món artístic posant en valor l'esbós i alhora dignificant una sèrie de materials i suports senzills: el paper, els quaderns, els bolígrafs, retoladors, llapis aquarellables etc. De fet una de les premisses claus és augmentar el valor artístic, narratiu i educatiu del dibuix *in situ*.

Lluny de la pintura de cavallet dels seus predecessors vuitcentistes aquests nous *plenairistes* aprofiten les noves tecnologies, com quan fa més de cent anys els agosarats Corot, Turner o Constable sortiren al carrer amb les seves eines modernes: tubs de pintura a l'oli i les aquarel·les en pastilla que van revolucionar la pintura *au plein air*.

Compartir experiències a través del dibuix

En els darrers anys les convocatòries d'*sketchers* han esdevingut un èxit arreu del món. Compartir experiències en grup o individualment, i fomentar l'interès per l'esbós sense cap sentit de competitivitat són unes de les premisses claus. Les xarxes socials han contribuït a l'expansió del moviment donant visibilitat i posant en contacte a les persones que s'hi dedicaven. Com a resultat han sorgit grups arreu com per exemple les comunitats de Usk Barcelona, Usk Girona, i, fins i tot, el col·lectiu *Lloret dibuixa*, sorgit de la primera trobada realitzada a Santa Cristina l'any 2015, molt actius tant en el panorama *online* com *offline*. La darrera tardor, a Lloret, es va organitzar de la mà dels *UrbanSketchers* Lloretencs de Girona Rosa Haba i Juan Velasco, el 1r *Weekend Sketchers* amb workshops i ponències de Pilarín Bayés, Montse Fando i Luis Muriel.

El quadern de viatge és un dels àmbits de l'*sketching* que ha estat sempre present en els esbossos dels artistes al llarg de la història de l'art. Un explorador a destacar d'aquest aspecte a Catalunya és el dibuixant i activista gràfic selvatà Pep Serola, conegut com MACJEPI, que s'ha convertit en un referent d'Usk nòmada que realitza les seves obres movent-se arreu el territori amb la seva furgoneta.

Tot i que la filosofia USK no té per base competir, cada vegada són més adeptes a aquest estil els que es presenten a concursos de pintura ràpida. El fet d'estar a mig camí de les tècniques usuals i els llenguatges pictòrics tradicionals no

“Els concursos de pintura ràpida ajuden a donar visibilitat a aquest moviment.”

impedeix la participació dels *sketchers* en els certàmens. El domini de la tècnica pot ser una de les bases per poder valorar-ne la qualitat i contribuir a donar visibilitat a l'estil. Aquest és el cas de Montse Fando que s'ha presentat diverses vegades a concursos de pintura ràpida obtenint un bon resultat. A la passada edició a Tossa de Mar on va obtenir la segona classificació.

Els concursos de pintura ràpida ajuden a donar visibilitat a aquest moviment. És un llenguatge més, els recursos de l'urban sketching haurien de considerar-se com una eina essencial de l'artista. Cal però trencar prejudicis sobre la lectura de les nostres obres i normalitzar-ne la seva participació.

La vida com un quadern de viatge

Viatjar, inspirar-se, trobar l'enquadrament perfecte per a poder seure i, amb la rapidesa dels traços plasmar l'arquitectura, l'espai que tenim al davant sense complexes. L'USK estableix un lligam indissociable entre l'esbós i la narrativa visual. Els textos curts que acompanyen als

dibuixos reforcen el significat i la intencionalitat de cada creació. A partir d'un llenguatge fresc l'artista elabora el seu quadern d'estudi, de viatge o personal.

Montserrat Fando atresora, com molts dels integrants d'aquest moviment, una gran quantitat de quaderns i làmines plens de dibuixos amb els que experimenta i comparteix les seves impressions dels llocs que visita o del seu dia a dia. La seva carta de presentació és un dibuix espontani, ràpid i colorista. Moltes vegades els esbossos contenen la força i la psicologia dels pintors d'una manera molt més present i així ho veiem en la seva obra. Utilitza poc el llapis, el seu traç és segur amb pocs penediments. Cerca l'espontaneïtat i la frescor congelant moments.

Cal saber observar, saber on dirigir la mirada per poder plasmar allò que estàs veient. Anar en grup ajuda a compartir impressions sobre els llocs on treballar, sovint els dibuixos de l'altre t'inspiren per millorar cada creació.

En aquesta línia treballa des de la vesant pedagògica amb els seus alumnes de batxillerat artístic animant-los a desprendre's dels prejudicis i l'encotillament que la història de les idees estètiques més tradicionals els té acostumats. Enguany ho posaran en pràctica a Berlín on es trobaran amb altres joves vinculats a l'USK en una trobada organitzada per l'Institut Maragall de Barcelona. Aquestes accions fomenten l'intercanvi d'estils, de maneres de fer, la voluntat de millorar dins de l'estil propi de cada dibuixant. Observant el grup s'aprèn de manera sorprenent.

4. USK davant de Can Saragossa, Lloret de Mar.

5. Manifestació de l'11 de setembre de 2019 a Barcelona.
6. Montserrat Fando dibuixant a Tossa de Mar

Captar el gest

Prefereixo escollir escenaris on hi ha persones, em donen l'oportunitat de treballar l'instant efímer, els gestos i el moviment.

Com si es tractés d'un objectiu d'una càmera fotogràfica l'obra de *LaFando*, tot i que també aprecia les arquitectures i paisatges, mostra predilecció per congelar escenes on les persones són les protagonistes. Mereix especial esment la seva sèrie *Waiting rooms*, 2013, on a través de les sales d'espera dels centres mèdics i hospitalaris explora la psicologia dels usuaris que s'hi mouen. L'espera es converteix en l'eix central dels dibuixos però també ho són les històries que si desenvolupen al voltant amb una mirada interna i individualitzada de cada persona que retrata.

En cadascun d'aquests dibuixos es produeix un canvi en les esperes i en comptes de marcar un lloc de partença es converteix en un lloc d'arribada.

El contingut s'amplia. La forma es va omplint de color. El dibuix està habitat. Hi veig aspectes dels meus sentiments i dels demés. Si aquest procés subjectiu no existís, no existirien les meves obres.

La senzillesa de les sales ajuda a la seva mirada a poder extreure, de qualsevol fet quotidià, un enquadrament estèticament interessant. De l'escena n'extreu la introspecció de cada individu que va agafant progressivament protagonisme dins de cada escenari deixant de banda l'espai on es troben que en un primer moment es feia més evident. Els seus traços sobre la llibreta fets amb uns retoladors i colors diluïbles es converteixen en un registre vida, un homenatge als seus éssers estimats que acompanyava durant la malaltia. El seu dibuix, en comptes de ser simplement un objecte de percepció amb unes formes concretes, evoluciona i funciona com un filtre on s'emmirallen els personatges.

En l'obra de *LaFando*, més enllà de l'esbós com a tècnica, hi predominen

les formes enèrgiques, traçades amb decisió amb bolígraf o retolador de punta fina que aporten caràcter i força les escenes. Quan es dedica a dibuixar paisatges, ja siguin urbans o naturals, capta l'anècdota el que els fa especials però sense entretenir-s'hi. Si explorem el seu portfoli a internet veurem la gran varietat de temàtiques que resol amb un estil únic i molt reconeixible. ■

“Quan una obra reproduïx el que està passant acosta a l'espectador a conclusions pròpies. El dibuix ens atorga aquesta autoritat. Per això m'agrada congelar moments.”

Josep Borrell, filòsof

No som els éssers més racionals del planeta

Abans de que esclatés la situació actual relacionada amb la COVID-19 havíem previst publicar aquesta sèrie de tres articles, tres cabil·lacions, al voltant del nostre model de societat. El primer va veure la llum en el darrer número de Celobert abans del confinament, però els altres dos ja no van tenir ocasió de ser publicats.

D'acord amb la direcció de la publicació, per tant, reprenem ara aquesta sèrie d'articles partint novament des de l'inici de la trilogia. No per repetició, sinó per respectar la seqüència i poder oferir al lector el format que més s'acosta a allò que vam concebre en el seu dia. Amb permís de la COVID-19, us oferim aquests articles que esperem que siguin del vostre grat.

Prometeu es va passar de llest, i va robar el foc a Zeus per donar-lo als homes, uns éssers inferiors. Va pagar la seva gosadia amb un càstig exemplarment cruel: va ser lligar a una roca en un penya-segat davant del mar (molt de l'estil de Sa Forcanera, per exemple) on una àliga hi anava cada dia i se li menjava el fetge. I així va ser cada dia per tota la resta d'eternitat. La situació que va generar no va tenir marxa enrere possible, i el càstig que va rebre, tampoc.

Avui en dia ens trobem en una situació idèntica. Ens hem cregut millors que els déus i hem pres el foc al planeta. Però no tenim criteri per administrar-lo, i afrontem un futur ple d'incògnites, incerteses i, molt probablement, problemes de tota mena per donar i per vendre. Què n'hem fet del foc que hem robat? L'hem utilitzat per canviar el planeta. Hem desenvolupat una tecnologia que ens ha situat al capdamunt de la piràmide tròfica del món, i en paral·lel, també ens ha convertit en l'amenaça més perillosa i real que el planeta ha hagut d'afrontar mai. Estic convençut, però, que el problema que hem generat no prové del desenvolupament de la tecnologia, sinó de la creació i desenvolupament d'una economia que, en un desenvolupament paral·lel al d'aquesta tecnologia, no en té mai prou. Una economia que sustenta un sistema de poder i gestió basat en l'acumulació més enllà del que és necessari per la supervivència. Durant molts mil·lennis hem avançat amb un paradigma mental que ens deia que 'més és més', sense tenir en compte el límit de les coses i, en particular, el límit del planeta Terra. O millor dit, pensant i assumint que el planeta i els seus recursos no tenien límit. És la versió mediamiental del famós etern progrés que tan agradava durant la Il·lustració i les primeres fases de la industrialització, pràcticament fins als nostres dies.

El sistema econòmic que hem creat supera els seus creadors. I les empreses que habiten aquest sistema, també. Sempre m'ha semblat molt simptomàtic l'ús del terme 'persona jurídica', per designar una creació de l'home que s'escapa a la seva pròpia natura. Una abstracció (una racionalització) d'allò que l'humà creu que

és. Les empreses, en el seu context econòmic, actuen amb criteris propis, i són els ens que apliquen de forma més implacable la racionalitat al planeta. Dèiem en un article anterior que l'ésser humà es debatia constantment entre la raó i la passió, sense que cap de les dues acabés d'imposar-se en aquest empat etern. Però l'economia, i les empreses, no tenen emocions. Només es mouen per racionalitat i, més concretament, per racionalitat econòmica. Malgrat el que puguin dir els gurus del màrqueting, les empreses no actuen emocionalment, sinó que actuen racionalment jugant amb les emocions, perquè els seus 'objectes' (que no 'subjectes'), són els humans que han de consumir les seves produccions i serveis. Les empreses s'han convertit en uns éssers híper-racionals que no atenen a motius emocionals. La seva és la lògica de l'optimització i el guany a curt, mig i llarg termini, sense límit, sense plantejar-se quin és el punt en el que ja n'hi ha prou. L'economia és, doncs, l'activitat més racional que es dona a la capa de la Terra. I, per tant, les empreses són una creació dels éssers humans que ens han superat abastament en quant al nostre tret més significatiu: la racionalitat.

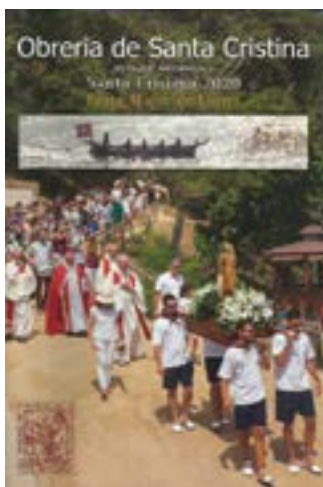
La lògica econòmica que apliquen les empreses, basada en el 'més és més', no enten el dany que estem causant al planeta, no entén la situació a la qual ens aboca, no té en compte els costos socials, humanitaris i ecològics de la seva acció. Tot es redueix a un únic número que no pot ser mai vermell. I així, eternament. L'economia és l'àliga que es menja el fetge de Prometeu. Se'l menja, el destrueix i alhora, en permet la recuperació. Però aquí hi ha una diferència clau: Prometeu tenia cada matí un fetge nou. I nosaltres, pobres homínids sorgits de la Sabana africana, només tenim un únic planeta. Un planeta que hem abandonat a la sort de la nostra àliga depredadora. No cal dir, que hem perdut el control de tot plegat i que recuperar-lo implicarà força més que un petit esforç de voluntat.

No estem preparats per fer una reforma. Per tant, caldrà una revolució. ■

Pensar i estar completament viu és el mateix. Hannah Arendt

Al butlletí de l'Obreria de Santa Cristina, hi podem trobar tot un seguit de continguts que van des de la crònica dels fets viscuts al llarg de l'any a les recerques històriques

En motiu de la festivitat de Santa Cristina i de la Festa Major de **Lloret** l'obreria de Santa Cristina ha presentat el seu butlletí informatiu. En les seves 44 pàgines, ben maquetades i complementades amb un reportatge gràfic d'alt valor informatiu i estètic, hi podem trobar tot un seguit de continguts que van des de la crònica dels fets viscuts al llarg de l'any a les recerques històriques. A l'inici trobem la presentació a càrrec de l'Obrer Major Arseni Frigola i la imatge de les 4 obreres del 2020; la salutació de l'alcalde, Jaume Dulsat; i la del rector de la parròquia de Sant Romà, Mn. Martíà Brugada.

El butlletí també serveix d'altaveu per anunciar els actes festius de la festa Major organitzats i patrocinats per l'Obreria, així com l'ordre de la processó de Santa Cristina, d'anada i tornada. Enguany, la Còvid19, va fer necessari incorporar-hi tot un seguit de recomanacions per a les embarcacions o a tenir present al Ball de plaça.

Hi trobem el resum de les activitats de l'entitat, des del juliol de 2019 al juny de 2020, com la festa de la Santa, els concerts de música d'estiu a l'ermita, el concert de Nadal, la sardanes a l'alba de l'1 de gener o la festa dels Perdons. També ens informa de la Comissió de les Obreres, del seu reglament o de les activitats on es requereix la seva presència.

Al Butlletí també s'informa de les activitats de la Temporada 2019 del Club de Rem Santa Cristina, amb un resum escrit i en imatges. Ignasi Riera, Obrer Major-President de la Confraria de Sant Elm parla d'aquesta entitat que presideix

El butlletí també serveix d'altaveu per anunciar els actes festius de la festa Major organitzats i patrocinats per l'Obreria, així com l'ordre de la processó de Santa Cristina

el protector de mariners i navegants. Joan Domènech Moner ens parla de la presència de Santa Cristina a la premsa, per exemple reproduint unes acurades notes de l'excurcionista lletraferit Pedro Cano, publicades a La Esfera el 1922, i que titulà "La processó de Santa Cristina". L'obreria secretària i arxivera ens parla de l'obreria 2.0 i de les reunions des de casa en temps de confinament. Jordi Roca fa uns apunts sobre la música de la festa. Jordi Soliguer signa la crònica sobre el llamp que va caure a l'ermita i que va afectar a la seva cúpula. Montse Sala presenta una nova aportació per a la història de Santa Cristina als segles XVI i XVII. Les confiscacions de la Guerra Civil és la temàtica triada per Salvador Palau delmàs, amb les imatges d'alguns dels objectes de l'ermita que van ser confiscats i la relació dels que es van poder recuperar segon un conveni de l'any 1953. I les recerques i articles s'acaben amb un escrit de Laia Miranda sobre el liri de Santa Cristina, "el gran desconegut de Lloret". El Butlletí es clou amb un recull de fotografies corresponents al període 2019-2020. Felicitem aquesta nova publicació que ens ajuda a estimar més aquest bell paratge lloretenc. ■

El Museu del Mar de Lloret

Visites guiades amb vermut els diumenges al migdia, del 18 d'octubre al 29 de novembre

El Museu del Mar ofereix una nova i atractiva visita guiada per conèixer el passat de Lloret. Es tracta d'una visita guiada que acabarà amb un vermut individualitzat pels assistents.

Els participants coneixeran a través de la visita guiada la història de Lloret a través de la seva vinculació amb el mar i com el mar i la platja han marcat la història del municipi al llarg dels segles. En finalitzar la visita s'oferirà als assistents un petit pica-pica amb vermut. *Serà un tastet individualitzat ajustat a totes les mesures sanitàries a causa de la Covid-19*, segons ha posat de relleu la directora de Patrimoni Cultural de l'Ajunta-

ment de Lloret, Anna Fuentes, que també ha destacat que *la finalitat de la iniciativa és convidar a lloretencs i visitants a viure una experiència sensorial única en un lloc privilegiat i ple d'història, com és Lloret.*

La nova visita porta "Vermut al Museu" i es farà **tots els diumenges entre el 18 d'octubre fins el diumenge 29 de novembre**. Es tracta d'una visita que es farà en català i cal inscripció prèvia perquè les places són limitades.

Inscripcions al **972 36 44 54** (Museu del Mar) o bé, a través del web **patrimoni.lloret.cat**
■ **Celobert**, redacció

El dimarts 22 de setembre l'Auditori de Girona va tornar a acollir els Premis literaris de la ciutat, amb totes les precaucions obligades a causa de la covid-19

Ànima de tramuntana
de Núria Esponellà,
l'obra guanyadora del
53è premi Bertrana

Van assistir-hi unes tres-centes persones i la festa, com l'any anterior, va gaudir de diverses innovacions tendents a donar a la vetllada una major fluïdesa i agilitat. Un escenari sobri en el que destacava una bandera catalana a terra, a primer terme, feta amb roses vermelles i grogues, una ornamentació vegetal complementària de fulles de magnòlia, la paraula Bertrana en lletres grosses, i la projecció habitual a la paret de fons que il·lustrava els parlaments –per exemple, quan es va recordar el jurat Sr. Enric Mirambell, traspasat enguany– o que donava detalls dels premis i de la composició dels respectius jurats i d'aquesta manera estalviava lectures reiteratives de veredictes. Va ser un encert l'actuació del Cor de Teatre de Banyoles tant en format sencer com quan,

en forma de septet, acompanyà la presentació dels guanyadors amb una breu fanfàrria. La presentadora Anna Guitart va ser breu, precisa i correcta. Els parlaments oficials van seguir amb el seu format i amb les reivindicacions culturals i polítiques que, per desgràcia, encara s'han d'anar repetint. Els representants dels jurats van justificar de forma breu els resultats i els guanyadors van donar les explicacions pertinents, traspuant satisfacció i responent les preguntes de la presentadora. A la sortida, el gremi de llibreters va tenir cura que el públic ja pogués comprar les obres premiades i els autors les van signar tant aquella nit com l'endemà, en un recorregut que van fer al matí per les diverses llibreries gironines. Aquest any no hi va haver sopar de tast a causa de la pandèmia.

Josep Pla o la vitalitat
de Xavier Febrés,
l'obra guanyadora del
41è premi d'assaig
Carles Rahola

L'obra guanyadora del 53è premi Bertrana (30.000 €) fou *Ànima de tramuntana* de Núria Esponellà (Celrà, 1959). L'autora és filòloga, professora i ha escrit diverses novel·les i un poemari. Ha rebut els premis Ciutat de Badalona, 2000; el IV Premi Columna; el Néstor Lujan, 2009, entre altres. Ha col·laborat amb La Vanguardia i és articulista d'El Punt Avui. També col·labora a RAC1. Té obra traduïda al castellà, al noruec i a l'italià. La novel·la guanyadora contempla la trajectòria de dues dones d'èpoques diferents però unides per un escenari comú, l'Empordà, i un mateix dolor: la pèrdua d'un fill. Mínia, una arqueòloga que excava a Ullastret, imagina la vida que devia portar Ekinar, una de les indiketes del poblat, recentment exhumada. Escriure sobre una època tan remota –2.300 anys enrere– i amb la manca de determinats coneixements que se'n té, és, com li va dir un professional de la història antiga, un veritable repte. Però la Núria és agosarada i va tirar endavant. El resultat és bo. Esponellà ha sabut recrear una antiga col·lectivitat amb les seves creences i rituals –a vegades intuïts– i els trets bàsics de la dona ibèrica que va perdre un fill de 18 anys en combat. L'arqueòloga Mínia ha tingut, també, un avortament, a part d'una

separació. Els sentiments de frustració de totes dues resulten confrontats. L'escriptora posa en valor el dolor d'ambdues i sobretot l'esforç per redreçar l'actitud davant situacions difícils de controlar. "Les protagonistes d'aquesta història –detalla Núria Esponellà– s'enfronten a les dificultats, les absències i les pèrdues vitals en èpoques molt distants. Tenen com a tret comú la fortalesa i la capacitat de seguir lluitant (...) A voltes les reaccions són oposades. Mentre que per a Ekinar el vincle amb la natura és profund i la mort forma part del cicle de la vida, per a Mínia, una dona desarrelada, la mort és un tema tabú, com sol passar en la societat d'avui. Els homes també tenen, però, un paper important en aquesta història –que ha redactat al llarg de quatre anys–, tant en el present com en el passat. No és només, doncs, una novel·la de dones. I la tramuntana del títol, "és el vent que neteja els cels" i permet la transformació i reconnectar amb la terra. Com diu la breu síntesi que figura a la contraportada de la novel·la, *Ànima de tramuntana* és un relat intimista que ens transporta de Rhoda a Arse, passant per Indika i Empòrion, amb el paisatge de l'Empordà antic de rerefons. La narració és fluida, amena, basada en una documentació exhaustiva.

*Sense codi de
barres de de Ruth
Tormo, 35è premi
Ramon Muntaner de
Literatura Juvenil*

Xavier Febrés, conegut periodista, autor de reportatges, biografies i dietaris (Barcelona, 1949) va guanyar el 41è premi d'assaig Carles Rahola (6.000 €) amb l'obra *Josep Pla o la vitalitat* que pretén ser, segons paraules de l'autor, una biografia dels llibres que va escriure l'homenot de Llofriu, al qual Febrés ja ha dedicat diversos estudis, entre ells la biografia del personatge i encara un últim treball recent (2019) *Josep Pla. Sis amics i una amant*. Entre Pla i els indiketes, l'Empordà resulta el protagonista indubtable d'aquesta edició dels premis d'enguany. L'assaig premiat aprofundeix en l'evolució estilística del palafrugellenc i en destaca les virtuts, contrastant llums i ombres, i fent de guia al lector dins d'aquesta obra immensa. Febrés va explicar que Pla escrivia "de forma insolent contra el corrent literari dominant dels anys 20, el noucentisme, i va ser tota una revelació en una literatura que començava a ser cultura de masses." Es tracta d'un assaig amè, breu i llegidor. Febrés, en els seus comentaris de la nit i a la premsa, va ironitzar dient que l'obra planiana encara no és completa perquè queda per trobar la correspondència amorosa que l'escriptor va mantenir amb Aurora.

*Sempre és tard de de
Maria Josep Escrivà,
43è premi de poesia
Miquel de Palol*

El 35è premi Ramon Muntaner de Literatura Juvenil (6.000 €) –però que, com va dir el secretari del jurat, David Cirici, podria ser també novel·la per a adults– va atorgar-se a Ruth Tormo (Barcelona, 1974) a qui es va premiar *Sense codi de barres*, una narració ambientada al Bangla Desh on una noia, l'Amina, treballa cosint roba en un taller. Se li acut posar un missatge cosit en una costura i el troba, a 8.000 quilòmetres de distància, en Víctor, un vailet de la mateixa edat, 14 anys, que intenta descobrir la persona. Es un llibre que descriu la

superació i l'amistat però, també, l'explotació infantil a l'Àsia. Tormo és una autora que ja havia estat premiada en altres certàmens literaris.

El 43è premi de poesia Miquel de Palol (2.400 €) es va atorgar al recull titulat *Sempre és tard* de la poetessa Maria Josep Escrivà, integrat per uns versos incentivats "per la contradicció entre el desig com a motor que ens impulsa a viure i la constància de la pèrdua i el dolor" segons paraules seves. Deia, també, que es plantejava "arribar a l'altre, al col·lectiu, des de la vivència personal". Acostumats a llegir aquests poemes premiats cada any que, sovint, són força abstractes o, en tot cas, interpretables, realment, com diu l'autora, el recull d'enguany presenta poemes que se segueixen bé i permeten compartir els sentiments expressats. La poetessa, filla del Grau de Gandia, al País Valencià, va aprofitar per reivindicar la figura d'Ausiàs March.

El 26è premi Cerverí, honorífic, a la millor lletra de cançó es va donar al grup Ginestà, format pels germans Pau i Júlia Serrasolsas, per la composició *Estimar-te com la terra*, que van definir com una barreja dels seus diversos estils, encaminats cap al tema amorós, el reivindicatiu i, a vegades, el surrealisme.

El 20è premi Lletra (4000 €) a la millor iniciativa digital, en la seva vintena edició, el van compartir el grup Tramoia, que va presentar un conjunt d'experiències per a joves, titulades *lectures en ruta*, i el col·lectiu *La lectora*, per un podcast de crítica amb el mateix títol. Van guanyar d'entre 15 candidats. Pel grup Tramoia van parlar Clara Saperas i Albert Forns i pel grup La Lectora, Marc Rovira i Jaume Coll, editors de la revista de crítica literària digital junt amb Gerard Cisneros i Gemma Medina. ■

La noieta daurada i altres contes

«*De petita, vivia meravellada*», recordava Mercè Rodoreda. Aquell món ple de fantasia, imaginació i innocència és el que reflecteixen els contes infantils d'aquest volum. La noieta daurada i altres contes recull les narracions infantils de Mercè Rodoreda, la faceta menys coneguda de la seva obra.

Publicats originalment al diari *La Publicitat* i la revista *Moments* entre 1935 i 1937, són textos increïbles innovadors, en els quals l'autora juga

Mercè Rodoreda i Gurguï

amb els límits de la realitat i la ficció i ens proposa un viatge ple d'emocions a un univers natural i màgic farcit d'animals i persones, però també de fades, bruixes o sirenes. Aquests contes ofereixen sempre perspectives noves i originals que fan més atractiu. ■

*Aquell món ple de fantasia,
imaginació i innocència*

*La llengua i la història són
el botí més preuat a l'hora
de sotmetre un poble*

Àngel Guimerà

Llibreria Ça Trencada

C/ Roig i Jalpí, 10, 17300 Blanes Tel. 972 35 51 67

TEATRE LLORET

AGENDA CULTURAL

BLANES

OCTUBRE

TEATRE

ESCENA PROFESSIONAL

NOUCENTS
EL PIANISTA DE L'OCEÀ

4 d'octubre

UNA NIT MOOOLT
COMPLICADA

17 d'octubre

ESCENA FAMILIAR

POTA DE CABRA 2.0
Enric Magoo

11 d'octubre

CLIC!
Cia. Jordi del Río

25 d'octubre

EXPOSICIONS

CASA SALADRIGAS

"Everybody needs good neighbours"
ARNAU BLANCH
Guanyador ART EN RUTA 2020

Del 9 al 31 d'octubre

"La forma del pensament"
JUDIT ESCAYOLA

Del 9 al 31 d' octubre

SALA GARCÍA-TORNEL

"Colors"
TERESA I MARTA

Del 2 al 18 d'octubre

Dones artesanes pel 25N
#MandalesPerLaPau
Ass. de Dones Artesanes de Blanes

Del 23 d'octubre al 8 de novembre